

รู้จัก Responsibility to Protect

หลักความรับผิดชอบในการปกป้อง
ภายใต้กรอบสหประชาชาติ (UN)

R2P = “ความผูกพันทางการเมือง”
(political commitment)

1990

ความล้มเหลวของประชาคมระหว่างประเทศในการตอบสนองต่อ
ความโหดร้ายที่เกิดขึ้นในคาบสมุทรบอลข่านและรวันดา

2001

คณะกรรมการระหว่างประเทศด้านการแทรกแซงและอธิปไตยของรัฐ พัฒนาแนวคิด R2P
(International Commission on Intervention and State Sovereignty (ICISS))

2005

ประเทศสมาชิกสหประชาชาติรับรองหลักการ R2P อย่างเป็นทางการ
(เอกสารผลการประชุมสุดยอดผู้นำ (UN World Summit Outcome Document-WSOD (A/RES/60/1))

หลักการของ R2P

“ความรับผิดชอบของรัฐ”

รัฐต้องปกป้องประชากรของตนจากความรุนแรง
ที่เกิดจากอาชญากรรม 4 ประเภท และป้องกัน
ไม่ให้เกิดอาชญากรรมดังกล่าว ได้แก่

- 1 การฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ (Genocide)
- 2 การกำจัดชาติพันธุ์ (Ethnic Cleansing)
- 3 อาชญากรรมสงคราม (War Crimes)
- 4 อาชญากรรมต่อมวลมนุษยชาติ (Crimes against Humanity)

“ความรับผิดชอบ ของประชาคมระหว่างประเทศ”

โดยผ่านสหประชาชาติ

- สนับสนุน/ให้ความช่วยเหลือรัฐในการ
ดำเนินการปกป้องอาชญากรรมดังกล่าว
ตามความเหมาะสม
- ดำเนินมาตรการปกป้องโดยใช้วิธีการ
ทางการทูต มาตรการด้านมนุษยธรรม และ
มาตรการสันติวิธีอื่นตามกฎบัตรสหประชาชาติ
(หมวด 6 การระงับกรณีพิพาทโดยสันติวิธี และหมวด 8
ข้อตกลงส่วนภูมิภาค)

กรณีการดำเนิน
มาตรการสันติวิธี
ไม่สามารถแก้ปัญหาได้

รัฐแสดงให้เห็นโดยชัดเจน
ว่าไม่สามารถปกป้อง
ประชากรของตนได้

ให้สมาชิกสหประชาชาติ
พิจารณานำหลักการ R2P มาใช้
โดยยึดหลักการ เช่น

กฎบัตรสหประชาชาติ
และกฎหมายระหว่างประเทศ

การให้ความช่วยเหลือรัฐ
และปกป้องคุ้มครองชีวิตพลเมือง
จากอาชญากรรมดังกล่าว

การดำเนินการ
อย่างกันท้วงที่
ตามความจำเป็นเหมาะสม